

følgeligt og anerkjendt en Sag her i Thinget, at det ikke behøver nærmere Bevis, at der forholdes ganske mod Regulativet, og at der altsaa er god Grund til at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold. Jeg tror, at dette Regulativ, som jeg her har nævnt, ogsaa fortjener at gjennemgaa af den høitærede Minister, og at forskjellige Ændringer, foretagne dert, ville kunne gjøre stor Nytte, uanset Forhandlingerne om dette Lovforslag, som nu ikke ligger for, og uanset hvilken Skjæbne det vil faae, hvis det i en kommende Samling kommer til at ligge for. Der findes i § 12 af dette Regulativ en mærkelig Bestemmelse, der staar nemlig Følgende: „at i den Del af Døgnnet, hvori Gadelugterne ere tændte, gjælde de ovenfor under Nr. 4 givne Bestemmelser ikke for de offentlige Fruentimmer, der bo i Holmensgade mellem Lille Kongensgade og Vingaardsstræde, Brøndstræderne og Diderik Badstjærns Gang“. At vise sig i deres Vinduer eller opholde sig i Gadedøren eller paa Gaden eller Fortouget udenfor deres Boliger, have de altsaa Lov til i de nævnte Gader indenfor det her nævnte Tidspunkt af Døgnnet, nemlig det Tidspunkt, hvor Gadelugterne ere tændte. Jeg henleder blot den høitærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold, som, jeg tror, det maa være erkjendt, er et Forhold, som der ikke burde tøves med at gribe ind i. Hvad end de nærmere Overveielser med Hensyn til det af mig nævnte Forslag maatte føre til, saa er dette i alt Fald en Forholdsregel, som kunde tages, og som utvivlsomt vilde have sin store Nytte.

Formanden (Høgsbro): I Anledning af den Bemærkning, som det ærede Medlem fremsatte i Begyndelsen af sin Tale, skal jeg oplyse, at det Forslag, som han tidligere med Flere har indbragt, vel ikke har kunnet komme til Behandling, men at det ikke er foranlediget ved nogen Uvillie fra min Side, tværtimod, jeg havde meget ønsket at fremme det; men det vil ved Efterhyn af de Thinget forelagte Forslag erkjendes, at der er ikke saa Forslag, som ere indbragte endog længe før dette, og som det desuagtet ikke har været muligt at faae til Behandling paa Grund af de mange andre endnu mere paatrængende Sager, som have optaget Thingets Tid. Jeg vilde derfor ogsaa meget ønske, at man ikke deraf vilde tage Anledning til nu at fordybe sig i dette Forslags Enkeltheder, da jo forhaabentlig et Lovforslag om denne Sag senere kan komme til Forhandling, og vil altsaa bede ærede Medlemmer om saavidt muligt at holde sig til

den foreliggende Sag, som blot angaar en Henviisning til Ministeriets Overveielse.

Ordføreren (N. S. Larsen): Efter den høitærede Ministers Tilfagn om, at han vil tage de andre nævnte Spørgsmaal under alvorlig Overveielse, finder jeg ikke Anledning til at fortsætte denne Diskussion. Kun vilde jeg gjerne tage et Forbehold overfor en Udtalelse af den høitærede Minister, der paaberaabte sig en Udtalelse i modsat Retning fra særlig Sagtyndiges Side. Jeg vil kun tillade mig at udtale, at hvor det dreier sig om store moralske Samfundsspørgsmaal, der gjælder ingen særlig Sagkundskab, der have vi Alle, som ere Borgere i Samfundet, lige Stemmeret.

Saug: Jeg skal kun tillade mig at sige et Par Ord. I Anledning af, at den høitærede Justitsminister udtalte, at han vilde tage den Sag under Overveielse, saa vil jeg henstille til den meget ærede Justitsminister, at han navnlig under denne Overveielse tager det Spørgsmaal ind med: den Lovværnede Uædeligheds Afstæffelse i Danmark, at den høitærede Justitsminister ser hen til, hvorledes man har baaret sig ad i andre Lande, at enkelte meget berømte Læger i Norge og Sverig, som før have udtalt sig for, at Utugt var nødvendig for Mandfolkens Skyld, at det var nødvendigt for Mændenes Skyld at holde paa det, for Mændenes Sundheds Skyld, de have nu opgivet disse Paaastande, disse berømte og ansete Læger, og derved er man nu i Norge som i andre Lande kommet saa vidt — som det er den høitærede Minister meget nøie bekjendt — at man har affstæffet denne Skamplet paa Menneskeheden. Disse Udtalelser, som man er kommet med, at det var nødvendigt for Mændenes Sundheds Skyld at mishandle en hel Del Kvinder, det er paa Tide, at Samfundet reiser sig alvorligt derimod; og derved er det var sandt, at det er en Sag, der er nødvendig for Mændenes Sundheds Skyld, at der holdes en hel Del Kvinder, som ødelægges paa Sjæl og Legeme: det er ligefrem Mord paa disse Kvinder baade paa Sjæl og Legeme — derved er det sandt, saa vil jeg tillade mig at foreslaa, at vi gaa til en almindelig Udfriktion af Folkets Døttre fra 20—22 Mars Alderen for at værne om Mændenes Sundhed. Det vilde altsaa blive en Slags Militarpligt, der blev lagt paa dem; men lad saa alle Stænder komme med, lige fra den laveste til den høieste. Lad os se at faae Ende paa det — det er paa høieste Tid, og derfor vil jeg meget bede